

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. A. H.**, bytom K., zastúpený Ing. Ľ. H., proti odporcom **1. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, **2. Slovenská republika, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/B, **3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o **zaplatenie 27.053,- eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10C 28/2009, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 14. decembra 2010 sp. zn. 24Co 281/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 18. mája 2010 č. k. 10 C 28/2009-80 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Vychádzal z toho, že z obsahu žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov neboli zrejmé jeho osobné, majetkové a zárobné pomery, preto bol navrhovateľ výzvou zo dňa 25. mája 2009 vyzvaný na ich preukázanie v lehote 10 dní, ktorá výzva bola žalobcovi doručená dňa 1. júna 2009, avšak požadované skutočnosti súdu v určenej lehote nepreukázal. Preto dospel súd k záveru, že v konaní nebola preukázaná navrhovateľom dôvodnosť jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže navrhovateľ k návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov nepredložil dôkaz opodstatňujúci dôvodnosť žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. V nadväznosti na rozhodnutie súdu o nepriznaní oslobodenia navrhovateľovi od súdnych poplatkov, súd dospel k záveru, že nie je daná opodstatnenosť žiadosti navrhovateľa o ustanovenie advokáta za

zástupcu, nakoľko nie sú splnené podmienky u navrhovateľa na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Trnave uznesením z 14. decembra 2010 sp. zn. 24 Co 281/2010 na odvolanie navrhovateľa uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ a žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, pristúpil k posúdeniu, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

So zreteľom na potrebu vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania), skúmal dovolací súd najskôr, či je prípustné dovolanie navrhovateľa, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce prvostupňové uznesenie, ktorým bolo žalobcovi zamietnuté ustanovenie zástupcu.

I keď navrhovateľ nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd nepovažoval – v prípade tohto dovolania – nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila jeho prípustnosti. Vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O.s.p. (ako je to v posudzovanej veci), ide z hľadiska § 241 ods. 1 O.s.p. o výnimočný prípad, v ktorom nemožno striktne trvať na splnení tejto podmienky, lebo inak by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (na obdobnom názore založil svoje rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 2 Cdo 329/2006 a sp. zn. 3 Cdo 144/2007).

Ďalej sa dovolací súd zaoberal otázkou prípustnosti dovolania. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Navrhovateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (bez vyslovenia, že dovolanie je prípustné), teda také uznesenie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolateľom namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2012

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta